

NO ET POTS FIAR NI DEL TEU PARE

L'esquerra europea deixa sol al Sánchez

Equivocat o no, com a defensa de la seva política nacional o no, amb vocació de liderar la Europa d'esquerres o no. Sigui com sigui, el President del Govern espanyol, s'ha enfrontat a les mesquines manipulacions d'en Trump i en Netanyahu. Insistim que les finalitats poden ser de dubtosa sinceritat però una frase tan simple com el "no a la guerra" d'entrada fa goig d'escoltar. I potser encara fa més goig comprovar com en Sánchez no ha retornat en cap moment a l'amenaça o l'insult als que l'ataquen. D'acord que Espanya pot insultar i amenaçar poc, però tampoc poden fer-ho dignataris d'altres petits països i no donen treva amb els seus exabruptes.

El que fa pensar és: per què Europa no fa cap pas per apropar-se al Sánchez? Els líders europeus mantenen una dis-

tància tan significativa com estranya vers la posició espanyola, a favor de les no-agressions internacionals. Com a exemple: fa quatre dies, en Sánchez va convocar una reunió internacional a Barcelona per mirar de trobar iniciatives favorables a la pau. Cap president de cap país europeu s'hi va presentar. Per què?

Es diu que Europa, després de la Segona Guerra Mundial està lligada, en una mena de pacte "respectuós", amb Israel. Uns per agressió directa —ço és, sobretot per la seva participació en l'Holocaust— i d'altres per precaució diplomàtica, gran part d'Europa està en deute (sens dubte ho està) amb els jueus. Aquest és el punt en què, d'una manera gens casual, es produeix una perversa confusió entre judaisme i sionisme, com si ambdós coincidissin

perfectament i gairebé fossin sinònims absoluts. En base a aquest fet, per exemple, a moltes nacions europees fins i tot hi ha lleis que prohibeixen la bandera palestina només pel simple fet de representar l'oposició a l'ocupació israeliana. Quina és, però, realment la raó de tot això? En nom de les víctimes de la Xoà, Europa emmudeix quan toca denunciar les agressions i la matança sionistes? Hem de permetre que Israel cometi una còpia de l'Holocaust?

L'aïllament diplomàtic al que s'està sotmetent al Sánchez no és rellevant, el que sí pot resultar perillós i preocupant és el silenci d'Europa, a més, davant l'agressió continuada d'Israel vers tota la regió. La impunitat total que se'ls concedeix. El motiu d'aquesta complicitat potser sigui una lectura malintencionada de la història, però cada cop és més evident que el silenci no té cap motivació moral, sinó simplement de naturalesa econòmica i d'aliances entre potències —geostratègica, neocolonial. Que en Trump és boig, se sap a totes les cancelleries, però és el President d'un país que encara té molta força i diner... i, davant d'això, Europa calla —i calla, a més, perquè també té molt bons negocis amb Israel.

Tantes esperances que, en el seu dia, la vella Europa prometia i ara, novament, es revela com una comunitat poruga i sobretot egoista.

